

Telegraful Român

2 ex. (Of.)

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Organ național-bisericesc.

Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna

APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamente:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni 150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. — Pentru America și Dolari Abonament de sprijin 3000 Lei

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției Telegraful Român**, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole republicate nu se înapoiază.

Prețuri inserțiilor
un șir petit 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul corespunzător.

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației ziarului Telegraful Român**, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

An nou-oameni noi

E ceva nou în lumea aceasta? Iată o întrebare pe care și-o pune omul care și-a adunat o oarecare experiență de viață și de oameni și în baza ei e ispitit să creadă cu poezie că numai măștile sunt nouă, numai programele și formele, și că în dosul acestora se perindă pe arena lumii același fel de oameni, aceleași relații dela ins la ins, aceleași interese urmărite cu încordare, întretăiate doar de scurte și neputincioase năzuințe nobile.

Dar pe lângă această negație pesimistă a oricărei noutăți, ar mai fi una idealistă. Adepții acesteia afirmă că spiritul omului în intimitatea sa e mai presus de timp, neafându-se în el opriri și porniri, ci existența lui fiind un continuum atemporal, în care nu se poate marca nici un semn al timpului. Fragmentărierea vieții are loc numai la suprafață; numai gândul, sentimentul, voința, gestul aplice spre lucrurile din afară pornesc și se opresc sau sar dela una la alta. Timpul e un mod exterior al existenței noastre, nu unul adânc, esențial. Ne-am putea scăpa de timp încă în viața de aici și acesta este cel mai frumos ideal. În orice caz sămburele netemporal al ființii noastre, nu poate fi afectat de fărâmițarea temporală dela suprafață și deci o noutate pentru ceace suntem în intimitatea noastră nu putem aștepta dela trăirea în timp, care e umbră și vis. Ce învoire ar putea aduce spiritului nostru frământarea noastră în timp? Nici una!

Și totuși omul crede de când e lumea în putința unei învoiri totale, adânci, nu numai exterioare, a ființii sale. Creștinismul a dat o intensitate și un relief deosebit acestei credințe. Prin atașarea la Hristos omul vechiu moare în chip tainic dar adevărat, adevărat în ultimele sale adâncimi spirituale, înviind în aceeași clipă, prin același act ca om nou. Nu știm în ce raport stă spiritul cu realitatea timpului, dar fapt este că trăirea în timp, chiar dacă se săvârșește numai cu partea mai de suprafață a ființii noastre, are o influență asupra spiritului, prilejuindu-i învoirea sau moartea.

Dar iarăși este adevărat că spiritul se poate înoui numai prin adăparea lui din apele vii ale existenței veșnice și mereu izvorătoare ale divinității. Numai cine bea din izvorul veșnicei tinereți și puteri, întinereste. Nici unul din izvoarele mărginite, cu apă evaporabilă, ale lumii create nu poate da învoire spiritului, care, fiind mai mult decât toate ale lumii, trebuie să primească drept leac tămăduitor o esență mai puternică decât el.

Numai omul care găsește pe Dumnezeu și și-a deschis inima harului Său, poate avea parte de învoire. Prin sine, sau prin puterile lumii, nu se poate înoui nici un duh omnesc. Deaceia pare atât de problematică

putința învoirii dând naștere acelui scepticism care scandează cu amărăciune: »Alte măști aceeași piesă«. Numai cine a făcut experiența credinții, are siguranța învoirii; cine n'a intrat în starea de credință, este în mod fatal un sceptic.

Dar deși învoirea nu se poate realiza decât prin Dumnezeu și prin nimic din ceace-i trecător, Dumnezeu îl agrăește pe om adeseori în cursul îndeletnicirilor sale orientate spre exterior, sau prin mijlocirea lucrurilor și oamenilor cu cari se află în relație. Viața în timp îi este

poate prilejul principal prin care i se descopere Dumnezeu și îi face parte de învoire, dacă are urechi de auzit și ochi de văzut.

Astfel fiecare zi în care ne trezim trebuie să o primim cu nădejdea că ne va oferi prilejuri de-a ne înoui sufletul și de-a ne întări prin fapte în această stare de învoire. Cu mult mai mult însă trebuie să primim începutul unui nou ciclu anual, cu o asemenea nădejde și dispoziție.

Anul nou să ne fie cu adevărat un *an nou*, un an de învoire a ființii noastre și a tuturor oamenilor, un prilej pentru învoirea adâncă și mult așteptată a lumii.

D. S.

Anul 1943

— Repriviri —

(=) La începutul noului an 1944, credincioși obiceiului din anul precedent, vom trece, într-o scurtă și nepretențioasă reviză, câteva din faptele și întâmplările momentuoase ale vieții noastre bisericești, culturale și filantropice, petrecute în anul 1943.

70 de ani...

Cucerim prinos de recunoștință amintire a adus clerul și poporul, din mitropolia noastră, memoriei neîntrecutului Ierarh Andrei Șaguna în ziua din lunie când se împlineau 70 de ani dela trecerea sa în veșnicie.

S'a evocat figura lui Șaguna ca organizator al bisericii și al școlii, ca îndreptător și cumpănitor în mersul politic național, pornit de românii ardeleni și bănățeni.

Vigurosul vlădică dela Sibiu a croit un nou și sănătos curent în mișcările spirituale ale păstorilor săi, — un curent care s'a afirmat și a dat orientări folositoare și târziu după moartea marelui Arhiepiscop.

— Tinerimea școlilor n'a lipsit dela serbare. Astfel studenții teologi din Sibiu au închinat patronului Societății lor, tradiționala festivitate la care au asistat, pe lângă publicul românesc, și căpeteniile bisericii luterane din Sibiu și alți distinși oaspeți.

La sfârșitul programului a grăit I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae spunând tinerilor teologi să fie conduși în misiunea lor totdeauna de credința în Dumnezeu și iubirea de popor, cum a fost și Mitropolitul Andrei Șaguna. A amintit apoi că în anul trecut a asemănat serbarea studenților cu *Vecernia* zilei luminate ce va veni, serbarea din anul acesta o asemenea cu *Utrenia*, după care va urma curând marea slujbă a *Liturghiei de bucurie națională*.

Așa să fie!

La grad universitar

Mareșalul României și Conducătorul statului, dl Ion Antonescu, apreciind meritele bisericii ortodoxe în viața poporului român, a semnat în București, la 10 Fe-

bruar 1943. Decretul-Lege, prin care Academia teologică ortodoxă română „Andreiană” din Sibiu este recunoscută drept „școală superioară de grad universitar, rămânând sub jurisdicția Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu”.

Academia va elibera diplome de licență în teologie, cu aceleași drepturi ca și diplomele de licență ale facultăților teologice din țară, iar profesorii definitiv ai Academiei se asimilează cu colegii lor dela universitate.

Aceste înfăptuiri, care înaltă prestigiul sfintei noastre biserici ortodoxe, le datorăm în primul rând, cum am accentuat și de altă dată, dlui profesor Ion Petrovici, ministrul culturii naționale și al cultelor, care a înțeles deplin și a ținut să respecte bunele tradiții bisericești ardeleni, — spre deosebire de alți înaintași ai săi dela departamentul cultelor.

Nu uităm, firește, nici de prețioasele servicii aduse în cauza aceasta din partea dlui prof. Aurel Popa, secretarul general al cultelor și artelor.

Așezământul „Andreian” dela Sibiu, profund îndatorat, a înscris cu recunoștință și cu mândrie, în Cartea sa de aur, numele Conducătorului, al Ministrului de culte și al Secretarului său general. Fie binecuvântați!

Conferințe religioase

Opera, de mare însemnătate educativă pentru tineret, s'a reluat, în 8 Martie, prin inaugurarea conferințelor religioase din „Ciclul Pascal” la Universitatea Cluj-Sibiu.

Intr-o scurtă cuvântare, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului mulțamește dlor profesori, în numele bisericii, pentru organizarea noului șir de conferințe, — care începe prin interesantul subiect tratat cu competență de dl prof. Victor Papilian. Credința în Dumnezeu și biologia.

Intreg șirul conferințelor universitare urmărește ținta de a chema în numele științei, sufletul tinerimii spre credința mântuitoare.

În ultima din cele șase conferințe religioase ale ciclului, dl Rector al universi-

tății, Dr. Iuliu Hăteganu, adresându-se studenților i-a îndrumat, ca pe viitorii conducători ai neamului, să imbine armonic în sufletele lor știința cu credința; aduce apoi respectuoasă mulțămire I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae atât pentru comuniunea spirituală creiată între Biserică și Universitate, cât și pentru explicările de înaltă știință teologică date în legătură cu subiectele conferințelor.

Asociație religioasă

În scop de-a întregi educația religioasă, morală, națională, culturală și socială a tinerilor *fete dela sat*, s'a înființat, cu începutul anului, Asociația „Anastasia Șaguna” ca instituție religioasă auxiliară, aparținătoare Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu; — pentru educația *băieților* s'a înființat mai de mult „Cercul tinerimii adulte Sf. Gheorghe”.

Membrele Asociației fac legământul de-a urma și apăra învățătura bisericii noastre ortodoxe și poruncile neamului, după pilda patroanei societății „Anastasia Șaguna”.

La această mișcare duhovnicească, de a păstra cu atenție credința, limba, portul, cântecul și datinele noastre străbune, sânt chemați toți frații preoți și toate învățătoarele și învățătorii conștiinței de datoria și de răspunderea lor.

Ca mijloc de promovare și însuflețire a luptei sale duhovnicești, Asociația părintește îndrumată de I. P. S. Mitropolit Nicolae, a inaugurat o bibliotecă prin retipărirea lucrărilor scrise de prof. I. Lupăș despre Anastasia Șaguna.

Adunarea eparhială

dela 2—3 Mai, din Arhiepiscopie, a luat și de astădată cu mulțumire la cunoștință activitatea mereu trează a organelor bisericești în cursul anului precedent.

În aceste timpuri de viitor împreunate, cu radicale prefaceri sociale, cuvântarea de deschidere a adunării, rostită de I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul Nicolae, a atins, în scurte și precise cuvinte, situația prin care trecem astăzi ca români și creștini. Înaltul Ierarh constată ca bisericile sânt tot mai cercetate și inimile se deschid cu creștinăscă înduioșare spre ceice sânt în suferință, timpurile viitoare vor aduce reforme sociale desființând inegalitățile exagerate materiale. În altă ordine de idei, vorbitorul talmăcește ce va să zică *dreptul la libertate* al unui popor, indiferent dacă e mare sau e mic ca număr. „Neamul nostru este un neam tânăr care nu și-a arătat încă măsura darurilor cu care a fost înzestrat de Dumnezeu; el... nu poate fi înlăturat dela viața istorică de nici o poftă sau combinație omenească”; „el va lupta... pentru dreptul său la o viață liberă, într'un stat suveran al său care să cuprindă pe toți fiii săi; iar Biserica părinților săi îi va sta tot timpul alături, ca cel mai prețios ajutor, în această luptă”

Ierarhul în mijlocul credincioșilor

I. P. S. Mitropolit Nicolae, în decursul anului, a coborât la deosebite prilejuri în mijlocul credincioșilor dela sate și orașe, sămănând pretutindeni cuvântul de mântuitoare învățătură.

Despre această întinsă coborâre între fiii săi sufletiști au luat act zărele noastre din Mitropolie, precum și marile cotidiene ale capitalei, aducând cuvenitele aprecieri unei activități din cele mai bogate în roduri duhovnicești.

În lungul drum misionar, înaltul prelat s'a oprit în nenumărate localități din apropiere și depărtare.

Reținem câteva:

— 1. În ziua a doua a sărbătorii Pogorării Duhului Sfânt s'a vizitat una din cele mai vrednice parohii, *Pelișorul*, de pe Târnavă, unde a tînosit noua biserică, frumoasă și impunătoare, având în frunte un harnic preot. Un șir întreg de sate au întâmpinat cu dragoste pe Arhiepiscopul, care cu părintească mână a împărțit, în special copiilor și tinerilor, multe sute de cărți de rugăciuni ca daruri cu bucurie date și cu bucurie primite.

— 2. Cu ocazia constituirii „Asociației „Prietenii Universității”, Sibiu, I. P. S. Mitropolit Nicolae, invitat la întrunire, a stărut asupra misiunii nobile și mari a Universității de a crea *caractere morale și caractere naționale*.

— 3. De vizită arhierescă s'a împărțit, ca totdeauna, și Sf. Mănăstire Brâncoveanu de la Sămbăta de Sus, unde astăzi, grație conducătorilor ei, se deslășoară o mișcare de înnoire sănătoasă a vieții creștine în satele împrejurătoare.

— 4. În ziua de Sănpetru I. P. S. Sa a slujit un sfânt parastas în preajma marelui Mitropolit Andrei Șaguna, ale cărui fapte de neperitoare însemnătate sânt cu evlavie pomenite.

— 5. Adunarea generală a Asociației „Astra”, din 26 Sept. la Sibiu, nu putea să fie decât o vie manifestare a gândurilor și speranțelor nutrite pentru viitorul națiunii noastre. Aceste gânduri și speranțe au fost tălmăcite de toți ceie au luat cuvântul în ședințele adunării, în frunte cu I. P. S. Mitropolit Nicolae care în numele bisericii strămoșești, implorând binecuvântarea cerească asupra celor adunați, a exprimat în două cuvinte ținta spre care alergăm pentru înălțarea neamului: *unitatea și libertatea națională*. În aplauze generale adunarea a subliniat rostirea dorințelor și a voinței noastre de a ne reintregi hotarele țării pentru a cuprinde între ele pe toți fiii neamului, ca răsplătire pentru jertfele fără număr ce le-am adus.

— 6. În 3 Oct. înaltul ierarh a venit în mijlocul prizonierilor ruși în lagărul de la *Feldioara*, unde a sfințit Capela ridicată de prizonieri în centrul lagărului. Cuvântul arhieresc de la sfârșitul Sfetei Liturghii, tălmăcit în limba rusă, a mișcat profund inimile prizonierilor; — un cor de cântăreți, format dintr-un număr de înșlavonește răspunsurile la slujba religioasă. Tuturor li s'au împărțit daruri, aduse de înaltul prelat: cărți de rugăciuni, icoane etc. spre sufletescă întărire.

— 7. În 24 Oct. I. P. S. Sa a slujit o liturghie arhierescă în biserică zidită de Voievodul Munteniei Matei Basarab în anul 1653, în comuna Porcești, la poalele munților Făgărășeni, — picturile ei din veacul al 17-lea, se mai păstrează.

În ființa de față a multor din credincioșii, I. P. S. Sa, după sf. liturghie, a săvârșit sfințirea apei, cu care a stropit poporul adunat și camerele unde e instalată *maternitatea* (casa de nașteri), apoi *cabinetul dentar*, ambele înființate de cooperativa „Sănătatea Neamului”.

Inaugurarea acestor două instituții sanitare și cuvintele părintești ținute de I. P. S. Mitropolit, au produs deosebită mulțumire în sufletele celor localnici și a sătenilor veniți din comunele vecine să asculte pe Vlădica de la Sibiu.

— 8. În primele zile din Noemvrie I. P. S. Sa a vizitat tabăra de săpături de la *Costești*, jud. Hunedoara, unde se fac lucrări sub conducerea dlui prof. Daicovici de la Universitatea Cluj-Sibiu, și unde se scot la lumină comori prețioase privitoare la viața străbunilor noștri.

În ziua de sf. Arhanghel Mihail și Gavril, Arhiepiscopul nostru a luat parte la sf. Liturghie din biserică Geoaj băi, adresând poporului cuvânt de învățătură.

— 9. În 17 Nov. a urmat vizita arhierescă la biserică în construcție de la *Orăștie*. Cu ajutorul Domnului, noul locaș va fi terminat în curând și dat destinației sale.

În aceeași zi I. P. S. Sa a trecut la *Hunedoara*, unde se lucrează la ridicarea unei monumentale biserici, ctitorită de marele sprijinitor al ortodoxiei, dl deputat eparhial Constantin Bursan. Ierarhul și-a exprimat bucuria și mulțumirea pentru cele înfăptuite în Hunedoara noastră.

— 10. În 27 Nov. I. P. S. Mitropolit Nicolae a cercetat din nou pe ostașii răniți din spitale și alți bolnavi aflați în clinicele universitare din Sibiu, mângându-i și dându-le hrană sufletescă în calde cuvinte părintești, care au contribuit și contribuie totdeauna în mare măsură la ridicarea moralității celor suferinzi.

Sectele

Sectele religioase, întreținute de fonduri străine și având caracter înverdat anti-romănesc, au fost în sfârșit desființate prin legea de la 9 Iulie. Ministerul cultelor s'a convins, că sectarii, sub forma de manifestări „culturale”, nu fac cultură, ci își continuă lucrarea sistematică de slăbire și distrugere a statului român și a bisericii.

Meritul, pentru desființarea definitivă a instituțiilor antinaționale și antibisericești, revine în bună parte activității Sibiului nostru ortodox.

În același timp, cler și popor recunoaște de-o potrivă că autoritățile superioare ale statului au dovedit cel mai creștinesc sentiment de respect în fața drepturilor bisericii noastre dreptmăritoare.

Rămâne acum ca slujitorii bisericii să desăvârșască, prin atitudine lor înțeleaptă și hotărâtă, opera stăpânilor.

Sănătatea Neamului

— Sub ocrotirea și cu binecuvântarea I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae s'au pus temelile unei *cooperative sanitare*, sub numirea de „Sănătatea Neamului”. În scopul de-a apăra și întări puterea de viață a poporului nostru. Membrii cooperativei vor putea avea gratuit îngrijire medicală și leacurile trebuincioase în caz de îmbolnăvire. Cooperativa va susține mici farmacii, maternități comunale, dispensare, cabinete dentare ș. a. în cuprinsul județului Sibiu. Cunoscutul cooperativist, dl *Ion N. Ciolan*, este președintele activ al noului așezământ.

O circulară arhiepiscopală din August dă lămuriri trebuincioare cu privire la îngrijirea de sănătatea poporului.

Trei ani de domnie

În smerita liniște — impusă de greutatea vremii, — și în calde rugăciuni, țara întreagă a sărbătorit ziua de 6 Septembrie, când M. S. Regele *Mihai I* a ocupat tronul ca Domn al țării, iar Generalul *Ion Antonescu* a preluat conducerea statului.

Din 6 Septembrie 1940 și până astăzi am trăit o epocă de trudnică muncă, de adânci frământări, de jertfe urtase în lupte eroice, pentru cinstea și dreptatea neamului nostru.

Fie ca domnia glorioasă a tinerului și iubitului nostru Suveran să fie împreună cu desrobirea și reintregirea deplină a pământurilor românești de pretutindeni!

Ordinea de muncă și unitatea sufletului românesc, în fața primejdiei, stau temellele celui de al patrulea an ce începe cu ziua de 6 Septembrie 1943, — a spus Mareșalul Conducător al statului.

Unificare

Cu ziua de 15 Septembrie și-a luat începutul o nouă eră în legislația Ardealului, prin unificarea legislativă a țării: legile civile și comerciale ale Vechiului Regat se întind și peste Carpați. Deși măsura aceasta vine destul de târziu după actul istoric de la Alba-Iulia din 1918, nu mai încapă nici o discuție că legiuirea trebuie neapărat să fie uniformă pentru toți fiii neamului, cari alcătuiesc țara aceasta.

S'a făcut dreptate

Decretul-Lege din M. O. de la 22 Sept. întregeste — mai exact schimbă — art. 37

din Legea pentru regimul general al Culetelor din 1928, cu privire la dreptul de proprietate și de posesiune al bunurilor religioase.

Decretul-Lege hotărăște, cu deplină dreptate: „comunitățile bisericești locale își pierd dreptul de proprietate și posesiune asupra bunurilor respective, când majoritatea credincioșilor lor a trecut la comunitatea locală a altui cult. În acest caz bunurile trec de drept în patrimoniul comunității bisericești locale a majorității credincioșilor cultului părăsit, fără nici o despăgubire”.

Astfel în anul 1943 s'a reparat greșala legiuitorului de la anul 1928 și nedreptatea săvârșită nu numai față de cultul ortodox, ci la adecă față de toate cultele din țară. Discursul rostit, în acel an, de I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, în ședința de la 27 Martie în Senat, susținuse ideea logică și firească, în puterea căreia cele materiale sânt subordonate spiritului și slujesc bisericii... Ideea aceasta spiritualistă trebuia, în cele din urmă, să iasă biruitoare.

Părintești povește

Conducătorul cu răspundere al statului român își ține de sacră datorie a căuta și a aplica mijloacele potrivite în scopul unei dezvoltări morale și fizice, cât mai desăvârșite a tineretului ce reprezintă viitorul neamului românesc.

Credincios acestui mod de gândire, în cuvântarea inaugurală a orei de Radio a oficiului educației tineretului în ziua de 20 Octomvrie, Mareșalul Ion Antonescu a rostit, la adresa tinerimii, prețioase povește de înalte idei și bune moravuri, întemiate pe principiile creștinismului.

Mareșalul a declarat, la acest prilej, că cinstea și omenia, *characterul*, omului, prețuiește mai mult decât toate celelalte însușiri omenești.

Care va să zică, reducerea simplitoate a orelor de educație religioasă și morală, în școlile secundare și în cele practice, era total greșită. Ear greșala a îndreptat-o Ministrul culturii naționale, care cu începutul noului an școlar a sporit orele de morală și educație în toate clasele școlilor practice.

Deslășurând tactul necesar, cei încredințați cu sarcina acestei educații vor și obține rezultatele îmbucurătoare pentru ei și pentru țară.

Școlărirea, a zis Conducătorul, să nu uite învățăturile creștine și îndatoririle față de Dumnezeu și biserică strămoșească. Icoanele tineretului, — a spus același înțelept Conducător, — au să fie: *biserica, școala și familia*.

În acest chip, arătat de celce, alături de Rege, stă în fruntea țării, are să se facă instrucția și educația adevărată a tineretului nostru.

Orfelinate pentru urmașii eroilor căzuți în război

Așezăminte samaritane s'au creat, și se creiază, din inițiativa autorităților noastre civile, militare și bisericești.

Loc de frunte, între aceste instituții, îl ocupă și *Orfelinatul eparhial* din Beiuș, operă pornită din duhul de inițiativă a laboriosului vlădică al Orăștiei, P. S. Episcop *Nicolae Popoviciu*. Acolo, în Bihorul liber ea se va înălța măreață din darurile credincioșilor cari își înțeleg datoria de-a ajuta și a răsplăti pe cei ce sânt urmași ai vitejilor luptători morți pentru neam și cruce.

Largă înțelegere întru sprijinirea așezământului samaritean de la Beiuș, revine statului, al cărui ajutor va grăbi realizarea de fapt a orfelinatlui bihorean, revărsând balsamul mângăerii și al bunelor speranțe în toate sufletele sdruncinate în zile grele și apăsătoare.

Sfaturi de împăciuire

Pentru simplificarea formalităților judecătorești și pentru curmarea firului de mici gălcevi, împreună de obicei cu mari cheltuieli zadarnice, s'a întocmit legea Sfaturilor de împăciuire. Legea, publicată în Noemvrie, dovedește sub domnia tinărului Suveran Mihai I, marea grijă a dlui Mareșal Antonescu, Conducător al statului,

pentru propășirea în cele bune a obște și în special a lumii sătești.

Intocmită de dl ministru al justiției, I. Marinescu, noua lege cheamă preoții și învățătorii, împreună cu alți fruntași ai comunelor, să ducă pacea și buna învoire între oameni, ascultând cu toată răbdarea și omenia neînțelegerile ce s'ar ivi între consătenii lor și să caute cu înțelepciune calea dreptății în rezolvirea misiunii sociale ce li se încredințează.

Împăciuind pe săteni, se vor bucura atât împăciuiții, cât și împăciuitorii, ba — sântem siguri — se vor bucura chiar și domni *advocați*, cari nu vor mai fi plictisiți de jălaniile gâlcevitorilor.

Omagii aduse Arhierelui de peste hotar...

Întreg Ardealul ortodox, cler și popor, a ținut să prăznuiască sufleteste — pe cât ne iartă strășnicia vremilor, — ziua de Duminecă, 28 Noemvrie 1943, când luminatul și iubitul vlădică al Episcopiei vovodale a Vadului, Felea-cului și Clujului, P. S. Episcop *Nicolae Colan*, a împlinit vârsta de 50 de ani.

Activitatea națională, culturală și bisericească a ilustrului Arhiepiscop, rămas dincolo de „deal”, ca să afirme prin ființa și munca sa dreptul de existență a limbii, culturii și datinelor strămoșești, — a îndemnat pe reprezentanții științei românești de la Academia Română să-l proclame, în 1938, membru onorar, ear în 1942, cu mare și nobilă însuflețire, membru activ al Inaltei corporații, — un act primit cu aceeași nobilă și mare însuflețire în tot Ardealul — înțelegător.

Presă ardeleană a încrestat și cu această ocazie calitățile prețioase ale publicațiilor, datorite osârdiosului Ierarh, care prin apostolatul său din zori și până în seară, nu încetează a răspândi alinare și mângăere în sufletele păstorilor săi, încrezători în dreptatea neamului.

1 Decembrie...

Sobru și sărbătorește s'a comemorat împlinirea uzui *pătrar de veac* de la marea unire a Transilvaniei cu Vechiul Regat, cu Bucovina și Basarabia.

Evocarea hotărâtorului pas de la Alba-Iulia anulului 1918 s'a săvârșit, ca dintr'un singur glas, în cuprinsul întreg al patriei românești.

Parastas pentru făuritorii unirii și cucernice rugăciuni s'au înălțat: la *Alba-Iulia*, în Catedrala Incoronării, de față fiind distinsă personalități, în frunte cu dl ministru al culturii naționale, prof. I. Petrovici; la *București*, la Sf. Patriarhie, în prezența I. P. S. Patriarhului, a demnitarilor Palatului și a înaltelor autorități civile și militare ale capitalei; la *Sibiu*, în Catedrala Mitropolitană, unde a slujit I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, asistat de P. S. Episcop *Veniamin* al Caransebeșului și de soborul preoților; predica zilei o rosteste de la amvon redactorul foii noastre și rector al facultății teologice „Andreiane”, omagînd jertfele luptătorilor pentru unitatea națională; ear o *circulară* arhiepiscopală, despre importanța istorică a zilei, este adresată către întregă noastră preoțime.

Cucernica comemorare și-a tors firul mai departe: la Universitatea Regele Ferdinand I, apoi la Brașov, Caransebeș ș. a.; la diferitele instituții de cultură și știință, — exprimându-se pretutindeni credința nesdruncinată în restabilirea României Mari și în puterile creatoare de cultură și civilizație ale neamului românesc.

Fidelă tradiției sale, *Academia Română*, prin cuvântul președintelui său, al dlui prof. *I. Simionescu*, declară în ședința ei publică de la 3 Dec. 1943, că la 1 Dec. 1918 „dreptatea, de peste un mileniu așteptată, s'a săvârșit cu neștrămutată credință în veșnicia ei.. Cu toată îndărjirea dușmanilor, pornirile lor să se spulbere de stâncă neînfrântă a unirii noastre, a tuturor. Acea-

sta să ne fie și pătrunzătoarea chemare a actului săvârșit la Alba-Iulia".

Tipografia

noastră arhidiecezană, pe lângă toate piedecile vremii de război, a continuat și în cursul anului expirat să asigure un nutremânt spiritual cu miez atât cărțurilor, cât și poporului iubitor de cetire al satelor.

Anul în care am intrat, cu ajutorul lui Dumnezeu și al oamenilor vrednici, nu va rămânea, în această direcție, cu nimic îndărătul anilor premergători. Se găsesc sub presă și vor apărea în curând lucrări datorite unor iscusii purtători de condei din mitropolia noastră.

Praznicul bucuriei¹

„Nu vă temeți: iată vestesc vouă bucurie mare; Astăzi vi s'a născut Mântuitor, carele este Hristos Domnul". Luca II, 10—11

Frați creștini,

Să se bucure pământul și cerurile să se veselească!

Munții și adâncurile să tresalte; și toate limbile să cânte cu glas de bucurie! Să se bucure făptura și ingerii să preaînălțe! Nimeni și nimic nu este care să nu simtă înfiorarea bucuriei: ingerii slavoslovesc, păstorii mărturisesc; peștera se umple de lumină și neamul omenească se închină; cerul își aprinde luceferii și magii călătoresc cu daruri. Peste toți și peste toate ninge zăpada unei noi neprimărit, fulguirea unui nou simțământ. E șoapta unei bucurii, care cuprinde toată zidirea, e talazul unei cutremurări, care pătrunde toate neamurile, toate veacurile, e un adânc de taină care învâluie întreg universul.

Nici frică nimicitoare, nici răsvărite; nici prăvălire apocaliptică, nici explozie necumpănită. Ci mirare plină de sfială, înfiorare plină de smerenie, contemplare nepricepută, Bucuria caldă senină a unei întimități negrăite!

Iată cerul vestește făpturii minunea: astăzi Dumnezeu s'a coborât pe pământ. Nu în vijelie distrugătoare, nici în tunetul nimicitor al mâniei Sale! Nu în prezența copleșitoare a Atotputerniciei, nici în focul mistuirilor care topește zidirea! Astăzi cerul se împreună cu pământul, Nemărginirea se toarnă întru mărginire, Veșnicia se îmbrățișează cu vremelnicia. Atotputernicia se îmbracă întru neputință.

Astăzi Celce se îmbracă cu lumina ca cu o haină se învâluie întru smerenie; Celce împodobește cerul cu stele, se culcă în iesle de dobitoace; Cel ce cuprinde cu palma marginile lumii, se face prunc; Cel nevăzut e purtat pe brațe de Fecioară.

O, adâncul bogăției și al înțelepciunii, și-al științei lui Dumnezeu! Cât sunt de neajunse judecățile Lui, și de neurmăte cărările Lui! O, adâncul cel neistovit și necuprins al iubirii Lui de oameni! Dumnezeu se face om, ca pe om să-l îndumnezească; Împăratul cerului se coboară pe pământ, ca pe om să-l ridice până la cer: Ziditorul se sălășluiește în vremelnicie, spre a transforma vremelnicia în pridor al nemuririi, în pridor al veșniciei.

Cu uimire sfântă, cu bucurie caldă cu sfielnică închinare, sufletul, istoria, neamurile, veacurile se pleacă la ieslea în care s'a sălășluit Hristos: e cea mai mare, cea mai fericitoare veste ce-a răsunat vreodată în lume. Și câtă intimitate este în întâlnirea aceasta în dragoste, dintre Făcător și făptură! Și cât de sublim e sentimentul acesta de înfrățire dintre cer și pământ, dintre Dumnezeu și om! Nu vi se pare că în el glăsuiește însăși atmosfera dominantă a Ortodoxiei, însăși specificul mioritic al sufletului românesc; armonia cosmică, armonia paradisiacă, isvorită din sălășluirea lui Dumnezeu în inima istoriei... în inima vieții!

¹ Cuvânt la Concertul de Colinde.

Chemarea Frăției noastre¹

«Noi nu suntem fii sfiei ca să ne prăpădim, ci fiii credinței ca să ne câștigăm sufletul» (Pavel, Evr. 10, 39).

Inalt Prea Sf. Stăpâne,
Domnule Rector,
Doamnelor și Domnilor.

În acest secol materialist și pragmatist, societatea noastră înflăcărește și luminoasă ca o minune. Ea este expresia unui sbucium și a unei căutări.

Fors-ul este o societate obișnuită, cu un ideal bine definit în ordine lumească. El este înfrățirea spontană a unei tinereți însetate de orizonturi supranaturale. Vrem să lăsăm în urma noastră viața oamenilor cuminți, drumul îngredit al celor ponderați — și pe aripele unui suflet nebun de dragoste să ne avântăm spre lumină, pe care toți cei ce-au venit aici au întrezărit o cel puțin fugitiv.

Fiecărui Dumnezeu i-a vorbit măcar odată, într-o înserare calmă, pe un câmp, sau într-o noapte grea de umbre și de reculegere, — dar atât de aproape încât i-a dogorât sufletul.

Și de atunci, în celasupra căruia și-a coborât răsuflarea, Domnul a lăsat o fărâma din Sine, Marginile ființei sale pământiești s'au topit și sufletul a ajuns în contact nemijlocit cu tot cel înconjurător. De aceea s'a umplut atât de intens și de total de mizeria omenească, de nedreptatea și ura din preajmă, iar inima i s'a strâns de durere. Și tot de aceea a răsunat în el, cu amplitudini neobișnuite, generozitatea și dăruirea de sine a martirilor și a idealștilor. Sufletul său s'a răzvrătit, o răzvrătire luminoasă — și a primit pe umerii săi, zestrea de suflet, de vis și de sbucium a tuturor celor ce-au căzut înainte de a-și putea cuprinde visul cu ochii.

Ah! Martirii! Mormintele lor care își înalță crucile până în cer, ni-au dovedit că pământul poate fi înfrânt. Adierea lor ne răscolește ființa, ne învață jerifa, ne arată calea.

„Cine are urechi să audă ceace Duhul zice Bisericilor: Cel ce biruiește nu va fi vătămat de moartea cea de a doua. Și-i voi da lui steaua cea de dimineață" [Apocalips].

Martirii care, cu toată ființa inun-dată de dragostea lui Iisus, s'au înălțat

¹ Publicăm frumoasa meditație a d-șoarei studente Ileana Demian, citită la ședința festivă a For-ului studențesc dela 6 Dec. 1943.

Frați creștini,

Aceasta este solia Nașterii sfinte: solia păcii, solia bucuriei, solia iubirii. Mai are însă solia aceasta vreo legătură cu inima de jar și patimă cu sufletul de beznă și furtună a acestui veac? Neîndoim că: da! Și legătura este: tocmai distanța care le separă. Crăciunul e praznicul paradoxiei: Dumnezeu-Om; Cel necuprins cuprins în iesle; Lumină în întunec; Luceafărul cel mai înainte de veci, răsărit în veac.

Lumea din vremea aceea nu era mai bună decât cea de azi: și totuși a devenit sălaş al lui Hristos. N'aveți cumva impresia că tocmai inima aceasta de lacrimă și jale, tocmai sufletul acesta de negură și chin, pregătește ființa omului, pregătește viața omenească, pregătește istoria să cunoască adâncurile smereniei și să se ofere ea iesle de sălășuire a a Pruncului divin? Da: noi călătorim prin zloată și vijelii, prin suferință și sângereare, prin disperare și rugă, noi călătorim spre bucuria unei noi Nașteri a lui Hristos în inima istoriei, în inima Neamului. Lumină acelei bucurii plutește diafan peste sbuciumul zilelor de azi: ea umple de sens prezentul.

Și iarăși, și iarăși răsună — ca un preludiu — ecoul marelui bucurii, marelui eliberări ce vine: Hristos se naște, măriți-L! Hristos din ceruri, întâmpinați-L! Hristos pe pământ, înălțați-vă!...

Diacon Nicolae Mladin

pe piscurile singurătății și reculegerii ca să schimbe lumea și să aducă pe Dumnezeu izgonitul, n'au fost niște nebuni și nici măcar niște exaltați. Au fost oameni care au suferit — dar nu pentru că au fost loviți. Au suferit de prea mult suflet. Căci vai de sufletul celui milostiv care trebuie să trăiască în lume și să vadă! El se va topi în suferința celorlalți, sub flacăra sa.

S'au înșiruit sub lumina icoanei, gravi, plini de răspundere, dar mai ales de Dumnezeu care le cerea eliberarea sa.

Și ei au fost oameni ca și noi: cu rude și casă, cu prieteni și bucurii și cu'n rost pașnic de gospodari ai propriilor lor afaceri. În ziua în care Dumnezeu le-a vorbit, tot ce-au iubit înainte s'a topit în marea și singura dragoste: Dumnezeu și fratele căzut în nenorocire. Și-au smuls inima din piept și încă mustind de sânge cald, au depus-o pe jarul de pe altarul Domnului. Dela început au cunoscut sfârșitul. Dar au coborât cu frunte înalță în șirul de oameni, și lănced, robit, N'au poșos nicăeri, veșnici drumeți; drumeți cărora cel nedepins cu drumul le striga din pragul ușii sale că sunt fără căpătâi. Au adus lumină oamenilor cu ochii și urechile închise; și-au încercat să elibereze sufletele secătuite de grija stomacului.

Dar, se vede că păcătosului îi place noroiul în care se bălăcește și nu cere altceva decât ca nimeni să nu-l tulbure.

Sf. Ev. Ioan ne spune: „Și judecata de osândă e aceasta: că lumina a venit în lume și oamenii au iubit întunerecul mai mult ca lumina. Căci faptele lor erau rele.

„Că oricine care făptuește cele rele, urâște lumina și nu vine la lumină pentruca faptele lui să nu fie dovedite ca rele" [3, 19-20].

Iar într'un loc [Ep. c. 5, 5] Sf. Ap. Iacob le strigă oamenilor timpurilor sale sale ca și celor alor noastre:

„Osândit-ați, omorât-ați pe cel drept; el nu vi se împotrivesc!"

Iisus ne spune cald și potolit: „Ci vă spun vouă, prietenilor mei, nu vă temeți de ceice omoară trupul și după aceea n'au ce să vă mai facă" [Luca 12, 4].

Puterile întunerecului care încearcă să răpună lumina, luptă zadarnic. Nici-odată nu vor reuși să facă mai mult decât să sfarme un vas care conținea, ca pe-o mireasmă sfântă, visul, — iar visul va pluti deapururi deasupra omnirii. Nu vor îngropa decât cel mult oglinda cerului, — stelele nu pot fi sunse. Și azi, tot atât de strălucitoare ele se ogîndesc în alte mii de piepturi tinere și largi.

Fors-ul este o supapă prin care respiră sufletul nostru însetat de cer, de dragoste, de omenie. Aici ne regăsim pe noi — și-l găsim pe Iisus, blând și aproape de fiecare suflet.

Comunicările noastre sunt intime și calde, ca niște mărturisiri. Brațele noastre sunt încărcate de dragoste. Am venit cu ele aici, căci aici se face culesul întru dragostea lui Iisus. Ne-am înfrățit pentrucă nu suntem nepăsători. Cerul și pământul ne-au vorbit odată, foarte aproape.

Viața am privit-o în față grav și i-am cunoscut durerile și înălțările; le-am cunoscut și le-am trăit. De aceea am vrea să ne frângem ca o pâine caldă, să micșorăm aproapele, măcar o parte, din povara vieții.

Am vrea să ne ridicăm ca o țămăie și ca un cântec spre cer, ca cei cu suflete pietrificate și cei care rătăcesc, să vadă că tinerețea, ca nesfârșite șiruri de pelegrii, se îndreaptă spre Domnul.

Vrem să ne adăncim sufletul și să-l sensibilizăm ca să nu vină o oră fărzie de răspântie care să-l găsească surd și închis, iar vorbele Mântuitorului să ne îngrozească prea târziu: „Fățarnicilor! Fața pământului și a cerului știți s'o tălcuiți, dar ceasul acesta cum de nu-l înțelegeți?" [Luca 12, 56].

Ileana Demian
studentă la medicină

Di Dumitru Axente

O aniversare de 45 de ani

Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu, înființată la anul 1867 cu arhlerasca binecuvântare a Mitr. Andrei, patronată astăzi de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, în tot trecutul ei a cultivat spiritul de solidaritate a clasei de mijloc pe teren cultural, național și economic.

Inițiatorii Reuniunii și-au dat seama dela început că fabrica și atelierul nu pot singure contribui la îmbogățirea sufletescă, la cultivarea minții și a inimii, ca meseriașul român să poată deveni om întreg: bun creștin, bun român și bun meseriaș. Pentru a se putea realiza scopul urmărit de Reuniune, s'au căutat și mijloacele necesare. Astfel s'a ajuns la așa numitele ședințe literare cu declamări și cântări, la înșgheburile corului de bărbai și a celui mixt, la înființarea unei biblioteci cu sală de lectură și la reprezentările teatrale ca tot atâtea manifestări publice pentru cultivarea meseriașului român.

Sub stăpânire străină progresul cultural era lăsat pe seama inițiativei particulare, statul străin nu avea interes să sprijinească afirmarea prin cultură a neamului nostru. La ședințele literare luau parte intelectualii cu conștințe anume pe seama meseriașilor, pe lângă prestațiunile unor meseriași mai iscusii. Corul Reuniunii a aranjat mai multe concerte, iar vara în vacanță da răspunsurile liturgice în Catedrala Mitropolitană.

Între mijloacele de cultivare locul de frunte îl dețin reprezentațiile teatrale cu scop educativ, moral și național. Ele încep cu anul 1897. Reuniunea a avut norocul și fericirea ca în organizarea, conducerea și instruirea diletanților să aibă un om iscusit, înzestrat dela Dumnezeu cu talent, un îndrăgostit al artei, al frumosului, neobosit și veșnic tinăr, de numele și activitatea căruia sunt legate toate reprezentațiile teatrale și declamatorice, începând cu piesa Vlăduful mamei din anul 1897, cu „Plăieșii dela Baia" din anul 1898 și până în zilele noastre, jucându-se 33 piese de teatru, de 150 de ori, numai pentru scopuri culturale și de binefacere.

Omul de bine este maestrul, artistul dl Dumitru Axente, culegătorul tipograf din Tipografia noastră arhidiecezană, care împlinește 45 de ani de când a jucat prima piesă în favorul și în cadrul Reuniunii. El a creat o școală, o trupă de diletanți și colaboratori, între cari se numără dna Ana Axente, soția și fiii maestrului. A doua școală, e a marelui public românesc pentru care s'a străduit neîncetat a-i face educația morală și națională prin piesele jucate.

În 25 Dec. în sala teatrului municipal dl Axente a jucat piesele: „Plăieșii dela Baia" de A. Bogdan și „Doi morfi vii" de V. Alesandri. Sala a fost arhiplină.

Reuniunea noastră fiind seamă de prestațiunile de activitatea neîntreruptă a dlui D. Axente în favorul Reuniunii și în scopul urmărit de a contribui la cultivarea meseriașilor, pe lângă faptul că este proclamat de membru de onoare în urma meritelor câștigate cu prilejul aniversării a 45 de ani de când joacă teatru, i-a oferit ca dar, un inel de aur, care simbolizează dragostea și recunoștința Reuniunii și a membrilor ei.

Producțiunea teatrală a fost încadrată de Corul ucenicilor dela școala superioară sub conducerea d-șoarei E. Simtion și de dansurile naționale jucate de aceleași eleve.

Președintele Reuniunii, cons. E. Cioran în cuvinte potrivite a fălmăcit rostul și sensul acestei aniversări, ca și marelui public să ia cunoștință de activitatea dlui D. Axente, exprimându-i mulțumiri, căci fără apostoli devotați nu triumfă nici o idee. Membrii Reuniunii să servească de pildă și îndemn spre a fi cu recunoștință față de toți binefăcătorii ei.

Dorim dlui Axente „tinerețe fără bătrânețe" spre a-l putea serbători încă de multe ori în viață.

**Tăcere, unire și muncă:
prin acestea vom învinge**

Invitare la abonament

Cărturarilor noștri, din cler și mireni, sânt invitați, la acest prilej, să aboneze în număr cât mai sporit, vechiul organ de publicitate **Telegraful Român**, care în anul Domnului 1944, intră în al 92-lea an de existență.

Cu ajutorul bunului Dumnezeu, și cu binevoitorul sprijin al prețioșilor noștri colaboratori vechi și noi, vom continua, în direcția statorită de începătorul acestei gazete, munca întinsă și stăruitoare în folosul așezămintelor bisericesti, culturale și filantropice ale mitropoliei noastre, și spre obșteasca propăștire a neamului și bisericii dreptmăritoare.

Abonamentele, indicate în fruntea foil, se trimit către **Administrația „Telegraful Român”, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.**

Redacția și Administrația

Conferințe preoțești. Preoțimea ort. rom. din prot. Sighișoara a ținut în 9 și 10 Nov. a. c. în Sighișoara, sub prezidiul P. C. Sale prot. E. Stoica, conferința de toamnă. Au fost prezenți 26 din 30.

În ziua primă la ora 8:30 s'a slujit invocarea Duhului Sfânt în biserica centrală, iar la ora 9 toți preoții prezenți s'au întrunit la școala primară, unde p. prot. Stoica printr'o frumoasă cuvântare deschide ședința. Desfășurarea programului urmează astfel:

1. Preoții I. Ciuleț și A. Fleșariu predau lecțiile practice. „Predica de pe munte”, la cl. V-a. „Sinodul I. ecumenic”, la cl. VI-a, — care au fost bine predate.

2. P. Gh. Nițoiu, prof. la liceul din loc, își cetește lucrarea: „Darea de seamă despre mișcarea literară religioasă din anul 1943”.

3. P. D. Ciuleț cetește lucrarea: „In ce constă superioritatea pastoralei individuale asupra celei colective în vreme de război”, temă dată spre lucrare în scris fiecărui preot.

4. P. I. Popa cetește referatul: „Dare de seamă asupra cărții de curând apărute. „Istoria filosofiei”, de prof. Dr. N. Terchiș.

5. Urmează discuție asupra acestor lucrări, cu care ocazie iau cuvântul mai mulți preoți. În urmă P. C. Părinte prot. rezumă cele discutate și face unele observări și rectificări, aducând mulțumiri, în numele conferinței, autorilor.

6. Ziua se încheie cu vecernia slujită în sobor la biserica nouă, la sfârșitul căreia Pr. Mateescu rostește meditația pornind dela textul „Hristos este pacea noastră”. [Efes. 2, 14]. Foarte reușită.

În ziua a doua se continua programul în acelaș local.

7. P. D. Dârjan și V. Cosma își ceteșc pe rând tema dată fiecărui preot spre lucrare în scris:

„Program de activitate de eamnă a organizațiilor culturale din parohie, pregătit în scris și prezentat biroului de fiecare preot.

8. P. H. Fârșerotu, refugiat de curând din Macedonia, cetește lucrarea: „Icoane din viața religioasă și socială a românilor macedoneni”, arătând diferitele aspecte ale acestei vieți și persecuțiile cărora sunt supuși românii în ultimul timp.

I se aduc mulțumiri și conferința își exprimă dorința de a fi publicată în **Telegraful Român**.

9. Pr. Gh. Dănilă cetește referatul: „Modul de aplicare pe teren a circularei Nr. 9285—943 referitoare la exploatarea sesiunilor bisericesti”.

10. P. I. Neagu: „Mărturisiri” prin cari arată împrejurări și întâmplări diferite din viața Preoțească, precum și soluționarea lor în prezent.

11. Mai mulți preoți iau cuvântul și face unele propuneri, care s'au însemnat la procesul verbal.

După terminarea programului p. protopop face unele comunicări presidiale, apoi încheie ședința printr'un cuvânt de îndemn la muncă și încredere în viitorul neamului. — *Secretar*

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu, pe luna Ianuarie 1944

1. În fiecare zi dimineața la ora 6 $\frac{1}{2}$, Utrenie și în continuare *Sfânta Liturghie*. În fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie „*Acatistul Maicii Domnului*”.
2. În *Dumineci și Sărbători* dimineața la ora 8 $\frac{1}{2}$ Utrenia, iar la ora 9 $\frac{1}{2}$ *Sfânta Liturghie*. La liturghie cântă „*Corul catedralei*”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.
3. *Sămbătă la 1 Ianuarie 1944, Tăierea împrejuri; Sfântul Vasile; Anul nou, servesc: I. P. C. Arhimandrit Teodor Scorobet, Prot. stav. Dr. Andrei Gălea și Emilian Cioran, cons. Ieronim Grovu, și prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu și prof. S. Macarie. Predică: prot. Mih. Neagu. La Oastea Domnului predică la ora 3: Pr. Dr. Ioan Chioariu dela parohia Sibiu-Inferior.*
4. *Duminecă în 2 Ianuarie 1944, servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Dr. Nicolae Terehliță, și Dumitru Călugăr; diaconii: Ioan Cîrcov și prof. Nic. Mladin. Predică: prof. Nicolae Mladin. La Oastea Domnului predică după masă la ora 3: Pr. Ioan Albu dela parohia Sibiu-Iosefin.*
5. *Joi în 6 Ianuarie 1944, la Botezul Domeului servește I. P. Sf. Mitropolit Nicolae înconjurat de de un sobor de preoți și diaconi. În continuare, la ora 11 se săvârșește Sf. Botez în Piața Regele Ferdinand. La Oastea Domnului predică după masă la ora 3: preotul Nicolae Constantin dela parohia Sibiu-Lazaret.*
6. *Vineri în 7 Ianuarie 1944, Soborul Sf. Ioan Botezătorul, servesc: Prot. Mih. Neagu, consilierii Dr. Spiridon Căndea și Gh. Secaș; diaconii: Anatolie Scurtu și prof. S. Macarie. Predică: cons. Gh. Secaș. La Oastea Domnului predică după masă la ora 3: Preotul Dr. Cornel Sârbu, dela parohia Trei-Stejari.*
7. *Duminecă în 9 Ianuarie 1944, servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Dr. Nicolae Neaga și duhovnicul Nicodim Belea; diaconii: cons. Alexandru Popa și prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Predică: duhovnicul Nicodim Belea. La Oastea Domnului după masă la ora 3: prot. Mih. Neagu.*
8. *Duminecă în 16 Ianuarie 1944, servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Aurel Nanu și prof. Dumitru Călugăr diaconii: Anatolie Scurtu și prof. S. Macarie. Predică: cons. Aurel Nanu. La Oastea Domnului predică după masă la ora 3: preotul Ioan Munteanu.*
9. *Duminecă în 23 Ianuarie 1944, servesc: Prot. stavr. Emilian Cioran, Dr. Andrei Gălea, și prot. Mihail Neagu. Predică: prot. Mihail Neagu. La Oastea Domnului predică după masă la ora 3: duhovnicul Nicodim Belea.*
10. *Duminecă în 30 Ianuarie 1944, la SS. Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan Gură de Aur, servesc: Prot. Mih. Neagu, Dr. Spiridon Căndea și profesor Dr. Teodor Bodogae; diaconii: Anatolie Scurtu și prof. S. Macarie. Predică: cons. Dr. Spiridon Căndea. La Oastea Domnului predică, după masă la ora 3: prof. de religie Simion Macarie.*

Este o datorie morală și națională să ajutăm familiile desrobitorilor.

INFORMAȚIUNI

De anul nou 1944 dorim iubitorilor noștri cetitori multă sănătate și bucurie și spor în lucrările cele bune; iar fraților noștri, ajunși sub stăpânire străină, le mai dorim tărie sufletească și credință tare că sfânta dreptatea nu moare, ci se va îndeplini.

„**Transilvania Noastră**” este noul săptămânal de luptă și afirmare românească, ce apare în Bucureștii (Bulevardul Brătianu Nr. 9 B. et. 3). Ca director seamnează dl Ion Th. Ilea. Inceputul de muncă, al **Transilvaniei Noastre**, este însoțit de binecuvântarea I. P. S. Sale *Nicodim*, Patriarhul României. Dumnezeu să ajute ca noul organ de publicitate, redactat de puteri tinere și promițătoare din Ardeal și vechea Românie, să fie cu adevărat făclie ce luminează drumul spre România pe care o voesc românii cu toții mare și eternă.

Efectele bombardărilor aeriene în Paris și alte orașe mari ale Franței prezintă următoarele cifre cu adevărat de jale: morți 7139, răniți 12.820, ear imobile 48.600 distruse ori lovite de bombe aviației anglo-americane.

ȘTIRI LOCALE

La Fondul Victor și Eugenia Tordășianu, pentru înzestrarea fetelor sărace dar cu alipire către Reuniunea meseriașilor români din Sibiu, au binevoit a dăruii 5000 Lei dl și dna General Ioan Pleniceanu și soția Miorica, din tristul prilej al trecerii la cele eterne a răposatului Victor Tordășianu acum 20 ani și al răposatei Eugenia Tordășianu n. Iovescu acum 6 ani. — Pentru prinos mulțumesc: **Comitetul**

CĂRȚI ȘI REVISTE

Calendar. Primum la redacție: „*Calendarul dela Blaj*”, pe anul vișec 1944. Tip. Krafft și Drotleff S. A., Sibiu. Prețul 80 Lei. — Intocmit de p. director Iuliu Maior, *Calendarul* publică interesante actualități locale cu ilustrații, pe lângă altă lectură instructivă din domeniul igienei; sfaturi folositoare pentru plugari etc.

Înștiințare

Scrisorile ne sosesc cu 10—12 zile întârziere, lucrăm cu personal redus, care mai are și alte atribuțiuni, — deci Onor. Oficii parohiale să binevoească a comanda luminările cel puțin cu 3 săptămâni mai de vreme și a arăta, cu fie care comandă, adresa întregă, deci Poșta și Județul, altfel nu vor putea avea luminările în timpul dorit.

**Consiliul Arhiepiscopesc
Fabrica de luminări**

Nr. 13224—1943

[89] 1—3

Concurs

La consiliul arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu a devenit vacant postul de impiegat cl. I cu salariu lunar de 7800 Lei, adaus de scumpete 6450 Lei, plus chiria, pentru întregirea cărui se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în **Telegraful Român**.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta actele necesare pentru numire Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu.

Candidații trebuie să fie de confesiune ortodoxă și să cunoască dactilografia.

Sibiu, din ședința Secției bisericesti din 14 Decembrie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 13508—1943

[90] 1—3

Concurs

La Consiliul nostru arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu, Serviciul inventarierii, sunt vacante următoarele posturi, pentru care se publică concurs cu termen de 30 zile:

1. Un post de șef de Secție, cu salariu lunar de 12.100 Lei.

2. Un post de subșef de birou, cu salariu lunar de 7800 Lei.

3. Un post de impiegat cu salariu lunar de Lei 6000.

Cei ce doresc să ocupe aceste posturi își vor înainta cerere timbrată, însoțită de toate actele prevăzute în avizul nostru din **Telegraful Român** Nr. 17/1943 Consiliului Arhiepiscopiei ort. rom. din Sibiu.

Candidații trebuie să fie de confesiune ortodoxă.

Sibiu, la 23 Decembrie 1943,

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 447/1943

(87) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a **Bogatul-român**, protopopiatul Mercurea, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în **Telegraful Român**.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariu dela Stat;
2. Venitele stolare obișnuite în parohie.
3. Folosința casei parohiale.
4. Folosința sesiunii parohiale constătoare din 18 jug. arători și 14 jug. fânăț.
5. Folosința cimitirului vechi.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc, însoțite de actele necesare și încuviințarea de candidare dela I. P. S. Mitropolit, în termenul indicat.

Candidații se vor prezenta în parohie întruna din Dumineci sau sărbători, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Mercurea, 2 Decembrie 1943.

Oficiul protopopesc Mercurea, în înțelegere cu consiliul parohial din **Bogatul-rom.**

Dumitru Ciuchendea
protopop

Mulțumită. Tuturor prietenilor și cunoscuților cari au finit a aduce defunctului meu soț ultimul omagiu, prin participare, flori și cuvinte de mângâiere. — On. Cler în frunte cu I. P. S. Sa *Mitropolitul Nicolae* — P. C. Sa *Vicar T. Scorobet*, pentru frumoasa ceremonie funerară, — pentru osteneala lor și cuvintele mișcătoare rostite, Onor. Direcțiuni a *Băncii „Albina”*, viu a aduce adânci simțite mele mulțumiri și toată recunoștința mea.

Leontina Dr. G. Proca

Nr. 305/1943

(88) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de cântăreț bisericesc la parohia din **Brașov-Cetate** se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în **„Telegraful Român”**.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariu dela Stat.
 2. Renumerație de lei 3500 lunar dela biserică.
 3. Locuință în natură, fără luminat și încălzit.
 4. Stola obișnuită în parohie.
- Din ședința Consiliului parohial, ținută la 27 Noembrie 1943.

Văzut:

Dr. N. Stinghe

Adm. Prot.

Pr. V. Coman

Paroh.